

Môj svet

Ahoj!

Volám sa Sarah a mám 15 rokov. Rozhodla som sa napísať príbeh, v ktorom Vám opíšem čo sa mi stalo za posledných päť rokov a ako som to vnímala. Musím povedať, že tieto roky boli veľmi náročné, ale boli tam aj pekné momenty, na ktoré nikdy nechcem zabudnúť.

Celé sa to začalo v roku 2015. Bol piatok a mali sme druhú vyučovaciu hodinu, keď mi došlo veľmi zle. Po hodine prišla moja mamina a zobrala ma domov. Vyzeralo to, že som len niečo zjedla, ale môj zdravotný stav sa z hodiny na hodinu zhoršoval.

Na druhý deň ma mamina s tatinom zobrali do nemocnice, lebo som mala vysokú teplotu, nedokázala som nič zjesť ani vypíť bez toho, aby som to okamžite nevyvrátila. Z nemocnice ma poslali domov, že som si to vymysela a že mi nič nie je.

O deň neskôr som tam bola znovu, lebo som mala teplotu 41.3 a stále som zvracala. Nechali si ma tam na nejaký čas. Počas toho ako som tam ležala mi opuchol krk a to lekárov celkom zmiatlo. Keď som odchádzala stále nevedeli čo mi bolo, ale do prepúšťacej správy museli niečo napísať, a tak tam napísali, že to bola neidentifikovaná črevná chrípka.

V marci 2016 som bola na obyčajnej kontrole u obvodnej lekárky, ktorá mi nahmatala hrčku na krku. A zase sme išli do nemocnice. Spravili nejaké vyšetrenia a zistili, že mám nádor na štítnej žľaze. Chodila som pravidelne na kontroly. Kedže nádor sa stále zväčšoval, tak sa lekári rozhodli, že bude lepšia operácia. Nádor bol veľmi blízko hlasiviek, a tak bolo riziko, že ak sa niečo skomplikuje, tak už nikdy nebudem môcť rozprávať. Celé rozhodnutie bolo na mojich rodičoch. Keď sa rozhodli, že ma nechajú operovať, tak som to od nich brala ako zradu, lebo ja som tú operáciu nechcela, ale teraz už viem, že mi chceli len dobre. Túto operáciu som podstúpila 27. februára 2017 a domov ma pustili na moje narodeniny.

O rok neskôr sa mi splnil môj sen, kde sa dostávame k tej najšťastnejšej časti tých piatich rokov. Totižto od troch rokov som veľmi túžila mať psíka a 28. apríla 2018 sa mi tento sen splnil. Deň predtým sme ani len netušili, že sa vôbec niečo také stane. Moja mamina bola jediná proti tomu aby sme mali psíka, ale večer (27. apríla 2018) mamina oznámila, že keď budeme mať psíka, tak malého. Tatino sa hneď chytil tejto informácie, už našiel prvý inezérát a hneď tam aj zavolať. Na druhý deň sme mali psíka doma. Dali sme mu meno Ellie, kedže to je fenka.

Teraz je rok 2020. Momentálne nechodíme do školy, lebo sa na svete objavil nový vírus - COVID 19, ktorý sa v priebehu 5 mesiacov dostal z Číny do celého sveta, ale verím, že sa situácia zlepší a bude všetko v poriadku, a že budeme všetci zdraví.